

Pieprasīti ir tādi peldkostīmi, kuri piestāv konkrētiem cilvēkiem un kuros viņi jūtas labi.

→ 6. lpp.

Kāpēc neveltīt vienu dienu Žemaitijai?

Tas ir viens no Lietuvas etnogrāfiskajiem novadiem ar interesantiem apskates objektiem.

→ 7. lpp.

Pianistei Janai Bārtulai reizēm labāk patīk dzīves baudīšana un cilvēki, nevis mūzika. Taču bez klavierēm viņa nevar sevi iedomāties. → 8.-9. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 64
(11 300)

Cena
0,68 eiro

Piektdiena, 2018. gada 8. jūnijs

Grib pieslēgties centrālapkurei

Kuldīgā drīz būs pabeigta daudzdzīvokļu nama Kalna ielā 10 pieslēgšana centralizētajai apkurei, bet līdzīgā ēkā Smilšu ielā 1 Kuldīgas siltumtīklu (KS) darbinieki to jau izdarījuši.

Kuldīgas siltumtīklu darbinieki Kalna ielā 10 pabeidz ēku pieslēgt pilsētas siltumapgādei.

KS valdes priekšsēdis Artis Roberts informē, ka abu māju iemītnieki pieslēgties kopīgajai siltumapgādei nolēmuši dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē. Kad saņemts iedzīvotāju iesniegums, uzņēmums izvērtē, vai māju var pieslēgt. Tas atkarīgs no tā, cik tālu ir pieslēguma vieta, cik dārgi ir izbūvēt trasi.

Lielāks darbs šogad būs siltumtrases ierīkošana 1905. gada ielā. „To plānojam vairāk uz rudenī.

No bērnu un jauniešu centra trase ies uz Ventšpils ielas pusi. Pašlaik tā tiek projektēta. Brauktuve būs pārrakta, bet par to informēsim, kad nāks tuvāk,” skaidro A. Roberts.

„Pavasārī pabeidzām atliktos darbus Priedaines katlumājā: sivedām melnzemi, iesējām zāli, izlīdzinājām no būvlaukuma atvesto grunti. Katlumājas gatavojam jaunajai sezonai. Rendā uzlikām mazākas

jaudas (200 kilovatu) katlu, lai pavasaros un rudenos nevajag darbināt lielo. Rendā un Padūrē gādājam malku, vērtējam granulu iepirkumu. Priedainē pie *Upmaļiem* vienu trases posmu mainīsim. Šajā ciemā ir diezgan daudz padomju laika siltumtrases posmu, kurus pamazām nomainīsim, bet tas jau būs nākamā gada darbs.”

Iveta Grīniņa, Lāsmas Reimanes foto

Lauris Gruntmanis

Politisko partiju apvienība
LSDSP/KDS/GKL
(Apvienība SKG)

- ◆ Nacionāla valsts.
- ◆ Tradicionālās morāles un ģimeniskās vērtības.
- ◆ Nevis cilvēks radīts valstij, bet valsts cilvēkam.
- ◆ Taisnīgas sociālās garantijas.
- ◆ Gudra Latvijas izaugsme.

Vai Kuldīgā būs senioru skola?

→ 10. lpp.

Pirmdien, 11. jūnijā:

- Uzmana mežus no ugunsbriesmām.
- Ko bērni dara nometnēs.
- Kas jāzina, ja grib eksportēt.
- Viena diena Ilonas dzīvē.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Maija Jankovska, tālr. 63323021, redakcija@kurzemnieks.lv

Mūžu dzīvo, mūžu mācies

Strādāt *Kurzemniekā* ir labi. Kā cilvēkam, kas diezgan nesen kļuvis par Kuldīgas iedzīvotāju, darbošanās avīzē man devusi iespēju daudz pilnvērtīgāk izjust pilsētu, novadu un tā iedzīvotājus. To, ka šeit ir skaisti, var redzēt katrs tūrists, kurš piestājis kaut uz pāris stundām, bet, lai piekļūtu cilvēkiem, vajag vairāk laika, un labi, ja ir attaisnojošs iemesls, lai sāktu sarunu. Pateicoties *Kurzemniekam*, man izdevies iepazīt daudzus iedvesmojošus cilvēkus, kuri likuši aizdomāties par visdažādākajām tēmām, izvērtēt pašai savas izvēles,

vā nodibinājuši senioru skolu, kura pensionāri var reizi nedēļā sanākt kopā un iemācīties ko jaunu. Latvijas Pensionāru federācijas sanāksmē Rīgā viņus bija pamanījusi mūsu pensionāru biedrības *Rumbiņa* vadītāja Zigrīda Sīle, kas, būdama sajūsmā par Tatjanas un Raimonda iedvesmojošo stāstījumu un zinot, ka līdzīga doma birst arī pie mums, vērsās pie Kurzemes NVO atbalsta centra, kas tagad palīdz šādu skolu noorganizēt, lai krāslaviešus ar savu pieredzi uzaicinātu pie mums.

Varu tikai pievienoties Zigrīdas kundzes labajiem vārdiem par Tatjanu un Raimonu. Klausoties, ar kādu aizrautību viņi stāsta par savu skolu un tās *studentiem*, mani pārņēma līdzīgas izjūtas kā Ziemassvētkos, kad ar ģimeni sēžam pie televizora un skatāmies raidījumu *Latvijas lepnums*. Viņi tik ļoti atgādina tur redzētos cilvēkus: ir enerģiski, labsirdīgi, nesavtīgi.

Par ieceri veidot Kuldīgā senioru skolu un par Tatjanas un Raimonda paveikto varat uzzināt šī *Kurzemnieka* 10. lappusē. Varu vēl piebilst: ļoti ceru, ka mums izdosies atrast tādu cilvēku, kurš uzņemtos šādu skolu organizēt, jo ir gan interese no mūsu senioriem, gan atbalsts no pašvaldības un citām institūcijām, kas ar prieku palīdzētu. Jauns vai vecs – tam nav nozīmes. Ja kāds jūtas gribošs un varošs, zini, ka jūs tiekat meklēti!

„Ar gribasspēku, zināšanām, laiku un māku sadarboties var radīt ko tādu, kam pilsētas dzīvē ir liela pievienotā vērtība.”

sapurināties un censties darīt labāk.

Arī šī nedēļa atnesa negaidītu tikšanos, kas noteikti ilgi paliks atmiņā. Šoreiz tie nebija kuldīdznieki, bet divi krāslavieši, kuri pie mums ieradusies dalīties pieredzē, kā, par pamatu ņemot vien gribasspēku, zināšanas, laiku un māku sadarboties, var radīt ko tādu, kam pilsētas dzīvē ir liela pievienotā vērtība. Tatjana Azamatova un Raimonds Lazda Krās-

FOTOKOMENTĀRS

Pie Akmeņraga bākas viss ir ekoloģiski, pat autostāvvietu marķējums.

Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

PRECIZĒJUMS

Kuldīgas Centra vidusskolas 9. klases izlaiduma pareizais laiks 16. jūnijā ir šāds: 9.a klasei 14.00, 9.b klasei 16.00, 9.c klasei 13.00.

LASĪTĀJS IEROSINA

Mārtiņsalas peldvietu lūdz plašāku

„Vēlos dalīties vērojumā,” raksta *Kurzemnieka* lasītājs. „Kārtajā laikā Mārtiņsalas peldvietā iznāk gandrīz kāpt bērniem uz galvas, ja grib tikt ūdenī. Manā skatījumā ar ļoti nelielu summu varētu peldvietu paplašināt vismaz par 30–50 metriem uz augšu. Ar traktoru nošķūrēt ūdenszāles, izzāgēt krūmus un uzvest dažas kravas ar smilti. Kuldīgā vienīgā

peldvieta, bet nav, kur apgriezties. Vēlētos, lai jūs atbildīgajiem uzdotu šādu jautājumu. Pieļauju, ka tur ir dažādi liegumi, bet cilvēku, it sevišķi bērnu, vajadzības tomēr varētu būt prioritāras.”

Novada domes sabiedrisko attiecību pārstāve Kristīne Duļbinska atbild: ja Dabas aizsardzības pārvalde (DAP) to atļautu, pašvaldība tādu iespēju izskatītu. Savukārt DAP Kurzemes administrācijas direktora vietnieks Raits Čakstiņš skaidro: principā iespējams tas ir, taču uzreiz ar traktoru

braukt gan nevajadzētu. Jāizpēta, cik tālā sniedz dabas lieguma *Ventas ieleja* un arī ģeomorfoloģiskā pieminekļa *Ventas rumba* robežas. Tāpēc būs vajadzīgs gan ģeologa, gan biologa atzinums. DAP ir gatava no domes šādu iesniegumu saņemt, bet izšķirošais būšot tas, vai pašvaldība finansēs ne tikai labiekārtojumu, ja eksperti atzīs, ka peldvietu paplašināt drīkst, bet vispirms arī izpēti. Citādi tāda futbolēšana vien iznāksot, saka R.Čakstiņš.

Dina Poriņa

MUMS RAKSTA

Pie ūdens – piesardzīgi!

Gada siltākajos mēnešos pie ūdens notiek visvairāk nelaimes gadījumu.

VUGD aicina izmantot tikai oficiālās peldvietas (par to liecina zīme *Peldēties atļauts*). Ja tuvumā tādu nav, tad tur, kur krasts ir lēzens, ar cietu pamatu, kur ūdenī nav lielas straumes un atvaru. Pirms peldēšanās noteikti jāpārbauda ūdenstilpes gultne, jo ziemā tā var būt mainījies un uz tās var atrasties dažādi priekšmeti.

Ja esat saulē pārkarsis, ūdenī jāiet lēnām, lai nebūtu straujas ķermeņa temperatūras maiņas, jo tad var sākties krampji vai rasties problēmas ar sirdsdarbību. Nepārvērtējiet spēkus: ja reiz esat varējis upi pārpeldēt, tas nenozīmē, ka varat to arī šodien.

Viens no biežākajiem noslik-

šanas iemesliem ir peldēšanās alkohola reibumā, kad cilvēkam ir traucēta apziņa un viņš labprāt uzņemas risku, taču ir samazināta koordinācijas spēja un reakcijas ātrums, piemēram, lai saprastu, cik tālu viņš aizpeldējis, un ātri atgrieztos. Otrs iemesls – vienkārši pārdrošība, piemēram, lēkšana ūdenī nepārbaudītās vietās, vēlme pierādīt spēju aizpeldēt tālāk par citiem. Treškārt, var rasties veselības problēmas, sakarsušam cilvēkam pārāk strauji ieejot aukstā ūdenī.

Nekad nelietojiet alkoholu pirms došanās ūdenī – ja esat reibumā, labāk palieciet krastā! Lielākā daļa noslikst reibumā. Atturiet iereibušos draugus vai radniekus no ūdens, palieciet kopā ar viņiem vai dodieties no peldvietas prom!

Vecākiem ar bērniem laikus jāpārūnā drošība pie ūdens un

Latvijā pērn no maija līdz augustam:

- izglābti 25 cilvēki, kuri dažādās nelaimēs nonākuši, izbaudot ūdens priekus,
- atpūta pie ūdens traģiski beidzās 52 cilvēkiem, tostarp diviem bērniem.

rīcība ārkārtas situācijās. Pieaugušajiem jāņem vērā, ka bērni mācās no tā, kā rīkojas vecāki: ja viņi paši būs neapdomīgi un pārkāps drošības noteikumus, tā rīkosies arī bērni.

VUGD atgādina: ja redzat, ka cilvēks slīkst, nekavējoties izsaučiet glābējus pa tālruni 112, pēc iespējas precīzāk norādot nelaimes vietas koordinātes un iespēju piebraukt!

Inta Palkavniece, VUGD prevencijas un sabiedrības informēšanas nodaļas speciāliste

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kādas ir jūsu ģimenes tradīcijas?

Dzintra Erlecka, kostīmu meistare Liepājas teātrī:
– Kopā saiešanas svētkos, dzimšanas dienās. Riteņbraukšana mums ir kopīga jau trīs paaudzēs. Ģimene – tas ir pats galvenais.

Elmārs Siliņš, pensionārs:
– Man ir dažādas ģimenes tradīcijas. Kopā piedalāmies pasākumos, ejam uz teātri, koncertiem, dodamies ekskursijās, izbraukumos. Tas ir iegājies, un tā tagad ir mūsu tradīcija. Tā sarunāts, un pie tā turamies.

Gundars Jozus, celtnieks:
– Mēs ģimenē visu darām kopā, piedalāmies pasākumos, svētkos. Man ir svarīgi būt ar ģimeni.

Jana Gūta, darbiniece nekustamajos īpašumos:
– Mana ģimenes tradīcija ir tāda, ka mēs bieži sanākam kopā un ēdam – mums ir kopīgas pusdienas. Man ir svarīgi, ka visi sanāk kopā. Tā svinam arī jubilejas.

Ida Reimane, pensionāre:
– Mēs katru gadu braucam ekskursijās. Pagājušajā bijām Āfrikā, šogad ar draudzeni braukšu uz Portugāli. Kādreiz ceļoju ar visu ģimeni, vīru, meitu, tagad katram sava ģimene. Bet tāpat priecājos.

Guntis Džeriņš, inženieris, projektētājs:
– Mēs svinam Jāņus, Lieldienas, Ziemassvētkus. Vārdu sakot, visus svētkus. Man svarīgākais ir pasākums un tas, ka visa ģimene ir kopā.

Rūta Mediņa, Andras Ālītes foto

Vīri atkal sadzied Ventmalā

Skrunda ir Edgara Račevska dzimtais novads, savukārt Maestro radošajā darbībā ievērojama vieta ir tieši vīru koriem. Tāpēc pirms pieciem gadiem pašā vasaras vidū iedibināta tradīcija tiem sadziedāties Ventas krastā.

Skrundas Ventmalā Dziesmu svētku tuvums jau ieskanējies Kurzemes vīru kora balsīs.

„Latvijas simtgades Dziesmu svētki ieskandēti te – Skrundas brīnišķajā estrādē,” tā pēc 5. Kurzemes vīru kora dižkoncerta teica komponists un diriģents Edgars Račevskis.

Šoreiz dižkoncerts notika nedaudz agrāk – jau jūnijā, jo drīz klāt Dziesmu svētki, kur dosies arī dziedošie vīri. Turklāt Skrundas kultūras nama meitenes palūgušas, lai koncerts būtu kā krāšņs vietējo amatierkolek-

tīvu sezonas noslēgums.

Tā arī notika. Atbrauca un sadziedājās vīru kori no Ventspils, Talsiem, Liepājas, Nīcas, Brocēniem un paša Maestro vadītais Rīgas Latviešu biedrības kolektīvs. Tiem

piebalsoja Skrundas sieviešu koris *Sonante*, kā arī Inčukalna pūtēju orķestris. Dziedāja solisti Juris Vizbulis, Agnese un Inita Malnačas, pie klavierēm – Ilze Ozoliņa. Izdziedāta daļa Dziesmu svētku repertuāra un,

kā vienmēr, *Kursas Viestura dziesma* un *Vakars Ventmalā*, ko E. Račevskis sarakstījis dzimtajam novadam.

Daina Tāfelberga
Aivitas Staņevičas foto

MĒS PAR TO RAKSTĪJĀM

Daļa joprojām biļeti neizsniedz

Pēc kampaņas *Neapzodz sevi – paņem biļeti!* aptaujā noskaidrots, ka 24% pasažieru, braucot reģionālajā autobusā, ir pieredzējuši situācijas, kad šoferis neizsniedz biļeti.

No 707 respondentiem 24% ir tādi pasažieri, kuri par braucienu samaksājuši, bet biļeti nav saņēmuši: 7% biļete nav izsniegta pēdējā gadā, 17% – pirms vairāk nekā gada. Savukārt 76% atbildējušo nekad ar tādiem gadījumiem nav saskārušies. Visvairāk biļete nav izsniegta pasažieriem Pierīgā un Zemgalē – attiecīgi 32% un 23%. Kurzemē to pieredzējis 21%, bet Vidzemē un Latgalē – 20%. Citus pārkāpumus, piemēram, kustības saraksta neievērošanu, mobilā tālruna izmantošanu pie stūres, pēdējos divos gados pamanījuši 8% aptaujāto.

Ja kontrolieri konstatē, ka autobusā brauc pasažieris bez derīgas biļetes vai vispār bez tās, pasažieri var sodīt (līdz 20 eiro) vai izsēdināt no autobusa. 48% aptaujāto norādījuši: ja biļetes trūkuma dēļ tiktu izsēdināti, visvairāk satrauktos par ārsta vizītes nokavēšanu. 38% baidītos kavēt darbu, 20% – kultūras vai sporta pasākumu, 11% – skolu vai mācības.

No 707 aptaujātajiem 56% ar reģionālo

maršrutu autobusiem brauc mazāk nekā reizi mēnesī; 17% – reizi vienā vai divās nedēļās; 14% – vismaz reizi mēnesī; 13% – vairākas reizes nedēļā. Izplatītākie iemesli, kāpēc iedzīvotāji brauc ar sabiedrisko transportu, ir ārsta apmeklējums, draugu vai radu apciemojums. Šos kā populārākos mērķus minējuši 37% un 36%. 21% pasažieru ar autobusu brauc uz darbu, 19% – uz kādu pasākumu.

Informatīvās kampaņas *Neapzodz sevi – paņem biļeti!* nolūks ir veicināt iedzīvotāju līdzatbildību, pieprasot biļeti, par kuru pasažieris samaksājis, un nepieļaut autobusus tirdzniecības pārkāpumus. Nepaņemta biļete veido nepareizu statistiku par reisa vai visa maršruta pieprasījumu, turklāt pasažierim, kuram nav biļetes vai tā ir neatbilstoša, draud naudas sods vai izsēdināšana, informē Autotransporta direkcijas pārstāve Zane Plone.

Konstatējot biļešu tirdzniecības pārkāpumus, pasažieri ar kontrolieriem var sazināties visu diennakti, sūtot īsziņu vai zvanot pa tālr. 27776621, norādot maršrutu, dienu un laiku, kā arī pieturvietu, kurā pasažieris uzņemts.

Jana Sūrums

Lai saudzētu ceļus

Pelču pagasta Ābeļciemā sadzīves atkritumi turpmāk tiks izvesti nevis katru piektdienu, kā tas bija līdz šim, bet divreiz mēnesī – otrajā un ceturtajā piektdienā. Kārtība mainīta, lai smagā atkritumu savācējmašīna neizdangātu dārziņu ceļu. Tas izdarīts pēc iedzīvotāju ierosinājuma.

Mūsējie starp spēcīgākajiem

Konkursa *Jauno satiksmes dalībnieku forums* finālā Rīgā no divām Kuldīgas Alternatīvās sākumskolas komandām labāk veicies vienībai *Kuldīdznieki* – ar 731,5 punktiem tā ierindojusies 6. vietā.

Otrā komanda *Alternatīvais 4* ar 448,5 punktiem ieņēma 18. pozīciju no 23 Latvijā labākajām vienībām. Par uzvarētāju kļuva Baložu vidusskolas komanda (984,5 punkti), kas šogad veidos valsts izlasi Eiropas sacensībām Ungārijā.

Līdzīgi kā iepriekš, arī finālā dalībniekiem bija jāparāda zināšanas par satiksmes noteikumiem, jāprot sniegt pirmo medicīnisko palīdzību, jāpārzina divriteņa uzbūve, kā arī jāparāda braukšanas prasme.

NO VP IKDIENAS

Dzērumā ar riteni, mopēdu un automašīnu

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes priekšnieka palīdze Madara Šeršņova.

31. maijs. Pēc 21.00 Kuldīgā, Piltenes ielā, 1976. gadā dzimis vīrietis ar velosipēdu brauca 2,35 promiļu reibumā.

1. jūnijs. Ap 15.30 Ventpils novadā pa ceļu Ventspils–Saldus 1961. gadā dzimis vīrietis ar mopēdu brauca 2,51 promiļu reibumā.

2. jūnijs. Ap 12.00 Ēdolē 1995. gadā dzimis vīrietis automašīnu *Audi* vadīja 0,76 promiļu reibumā.

3. jūnijs. 21.00 Ēdolē 1965. gadā dzimis vīrietis 2,84 promiļu reibumā brauca ar divriteņi. Ap to pašu laiku Rendā 2000. gadā dzimis jauniešs 1,1 promiļu reibumā brauca ar mopēdu. Visiem transportlīdzekļu vadītājiem uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Uzklaušija **Iveta Grīniņa**

Svētki visai ģimenei

„Es to daru bērnu dēļ, jo tas viņiem sagādā prieku,” tā par savu dalību astotajos Ģimenes svētkos Kuldīgā, Pilsētas dārzā, sestdien sacīja trīs bērnu māmiņa Anželika Šternberga.

Visu dienu tur skanēja mūzika, bija dažādas nodarbes, tostarp tradicionālā zīdaiņu ratiņu un velosipēdu parāde. Uz skatuves kā pašmāju dziedātāji un dejojotāji, tā viesi no citām pilsētām. Par to, lai svētki būtu izdevušies, rūpējās jautrie tēli: kaķis, vāverīte un klauns.

Pirmā tika atklāta zīdaiņu ratiņu parāde, kurā par uzvarētājiem atzīti visi dalībnieki. Tajā, klauna mudināti, ar savu spēkratu *Tārpiņš* piedalījās arī vienīgie dvīņi – gadu vecie brāļi Jēkabs un Rihards Krūkļi kopā ar tēti Sandi un māsu Šarloti. Dvīņu mamma Madara stāsta: „Klauns mūs pierunāja, un mēs nevarējām viņam pretoties. Laiks ir skaists, un tāpēc pasākums nevar būt slikts. Galvenais ir labi pavadīts laiks visiem kopā.”

„Visi nostājušies, tas nozīmē, ka tuvojas riteņu parāde,” tā velobraucējus pieteica pasākuma vadītāja Vineta Pērkone. Tos tāpat kā ratiņus varēja izdekorēt radošajās darbnīcās. Arī velosipēdu parādē par uzvarētājiem tika pasludināti visi.

Parādē savus divriteņus demonstrēja arī Šternbergu ģimenes bērni. „Šī mums jau ir tradīcija,” stāsta mamma Anželika. „Pirmo reizi, kad uzzinājām par svētkiem, vēl nepiedalījāmies, jo sākumā nezinājām, ka ir šāda parāde. Atceros, ka piedalījāmies arī ratiņu parādē – mēs bijām kūka. Es biju ar pavāra cepuri, un tas bija tik aizraujoši, ka sākām katru gadu

Zīdaiņu ratiņu parāde. Ar vienīgajiem dvīņu ratiem, kas nosaukti par *Tārpiņu* (nr. 7), piedalījās Krūkļu ģimene: tētis Sandis ar meitiņu Šarloti, ratiņos guļ brāļi Jēkabs un Rihards.

Ģimenes svētkos Kuldīgā pasākuma vadītāja Vineta Pērkone, Runcis un Klauns apbalvo velosipēdu parādes dalībniekus, arī Ričardu Danielu Šternbergu (priekšplānā).

kārtīgi gatavoties. Bērni jau nedēļu pirms tam plānoja, kas kurš būs. Kopā pavadītais laiks viņiem ir ļoti svarīgs. Tāpēc atlieku visus savus darbus un rūpes malā un šodien daru visu bērniem.”

Svētki beidzās ar koncertu un balonu salītu. Gan lieli, gan mazi tika aicināti ņemt balonus, lai pēc tam tos palaistu gaisā.

Svētku organizators, biedrības *Integrācijas centrs „Atvērtās*

durvis” pārstāvis Oskars Pērkons stāsta: „Liekas, ka pasākums *Ģimene – Latvijas lepnums un spēks* ir izdevies. Šogad jaunums ir tas, ka vakara koncertā piedalījās trīs grupas: lielie un mazie *Jūras akmentiņi*, kā arī grupa *One Way*. Piedalījās arī sporta deju dejojotāji no Saldus, Talsiem un Kuldīgas, kuri publiku piesaistīja un atraisīja.”

Andras Ālītes teksts un foto

Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv.

Rīgā apmierināti gan amatnieki, gan pircēji

„Pircēju, šķiet, bija vairāk nekā pagājušogad, arī laiks mūs lutināja – esam ļoti apmierinātas,” tā par tradicionālo Latvijas Etnogrāfijas un brīvdabas muzeja amatnieku gadatirgu Rīgā saka Kuldīgas Tautas lietišķās mākslas studijas (TLMS) *Varavīksne* vadītāja Daiga Jansone.

Šogad rīkots jau 48. gadatirgus, un *Varavīksnes* audējas uz to brauc kopš pirmsākumiem. „Šogad bijām ap desmit cilvēku. Kā nu kurai audējai gāja: cita pārdeva vairāk, cita mazāk. Iztirgojām apmēram tikpat, cik iepriekš. Kādreiz apmeklētāju vidū biežāk skanēja krievu valoda, šogad vairāk tūristu no Āzijas: Japānas un Ķīnas. Viņiem patika gan lins, gan tautiskās segas. Viena tūriste gar mūsu stendiem staigāja vairākas stundas un nopietni izvēlējās, ko pirkt.”

LIELĀKĀIS NOTIKUMS GADĀ

Rokdarbniece Daiga Ēķe-Silirova uz tirgu devusies kopā ar kolēģi Vitu Ošenieci un aizvedusi tamborētas un adītas lietas. Patstāvīgi devusies pirmo reizi, un divās dienās gājis ļoti labi: „Esmu ļoti apmierināta gan ar redzēto, gan pārdoto. Man bija laiks apskatīt,

ko dara kolēģi. Pārsteigt nekas nepārsteidza, bet prieks, ka Latvijā ļoti daudzi nodarbojas ar lietišķo mākslu. Kaut ko arī pati sev noskatīju un iegādājos. Pircēji lielākoties ir ārzemnieki. Šajā gadatirgū vairāk ir etnogrāfiskas, tautiskas lietas, bet augustā – novatoriski dizaina priekšmeti.”

Padures keramiķe Inta Medniece turp brauc jau sešus gadus: „Parasti ārpus Kurzemes nebraucu, bet šis tiešām ir gada lielākais pasākums. Par nopelnīto iegādājos mālu un glazūras visam nākamajam darba cēlienam.” Inta novērojusi, ka pircēji kļuvuši kūrāki: „Vārbūt taupās lielajiem Dziesmu svētku un simtgades pasākumiem?” Vai izdevies ko noskatīt kolēģu veikumā? „Noskatīties jau var, bet katram keramiķim tas iznāk pa savam. Tāpēc man nav iebildumu, ka kolēģi apskata manus darbus.”

VAI NAV PĀRŠAUTS PĀR STRĪPU?

Snēpeles TLMS *Vēveri* dalībiece Mārīte Siatkovska par tirgošanos nevarot sūdzēties: „Tur, kur bijām mēs, cilvēki plūda straumēm. Man patīk, ka amatniekiem parādās jaunas idejas, ka viņi nekopē to, kas labi iztirgots iepriekš. Beidzot izzūd apaļās šalles ar latviskajiem rakstiem, kas topā bija pagājušogad.” Dažas tendences rosinājušas pārdomas, vai amatnieki reizēm nešauj pār strīpu. „Vai tiešām uz kleitas vajag uzrakstu *Latvijai 100*? Svētki paies, bet kleita tiks valkāta vairākus gadus. Šis uzraksts ir uz cepurēm, gaļas dēļiņiem... Mazliet par daudz,” spriež M. Siatkovska. Viņai šogad patikuši metālkalumi, akmens izstrādājumi, bijuši oriģināli adījumi un interesantas rotas. „Ļoti daudz lina apģērba, bet cilvēki jau skatās gan uz cenu, gan kvalitāti.”

Arī snēpelniecēm šis ir viens

Kuldīgas studijas *Varavīksne* audēju darbi Brīvdabas muzeja gadatirgū Rīgā.

no galvenajiem notikumiem gadā. „Jūnijs mums ir mēnesis atskaitei par to, kas paveikts ziemā. Tad vēl ir Emīla tirgus Ēdolē un Snēpeles pašdarbības kolektīvu koncerts. Kuldīgas Pilsētas svētkos tirgū

pat nepiesakāties, jo tur ir daudz dārgāk nekā Rīgā, bet cilvēku – mazāk,” secinājusi M. Siatkovska.

Iveta Grīniņa
Daigas Jansones arhīva foto

Leona Paegles iela.

Alekšupītes krastā un Annas baznīcas aizvējā

Ielūkojoties Kuldīgas kartē, redzams, ka mūsu pilsētā ielām doti interesanti vārdi, bet tikai daži saistīti ar konkrētām personām.

Ielu nosaukumi aptver daļu Latvijas floras un faunas (Priežu, Zemeņu, Baložu), īsti latvisko vārdu kalendāru (Annas, Pētera, Laimdotas), palīdz orientēties Kurzemes apceļotājiem. Tiesa, Liepājas iela centrā domāta vien pastaigām. Uz galvaspilsētu jābrauc ne pa Rīgas, bet Jelgavas vai Stendes ielu. Meklējot Ēdoli vai Alsungu pēc šiem atslēgvārdiem, iznāks mest līkumu. Padomju gados pie mums ielās bija iemūžināti tādi varoņi kā Ļeņins, Puškīns, Markss, Mičurīns, Dzeržinskis. Nu palikuši vien divi sociāldemokrātiski noskaņoti dzejnieki: Rainis un Leons Paegle.

ATSTĀJA, KĀ BIJA

Būtu veltī tērēts laiks, rokoties arhīvos, kāpēc grants ceļam no kultūras centra Raiņa ielas galā (precīzāk Jelgavas, Rumbas un Kalna ielas krustojuma) dots vidzemnieka, Latvijas brīvvalstij ne pārāk labvēlīgā sociāldemokrāta, rakstnieka un dzejnieka Leona Paegles vārds. Līdz ar neatkarības atjaunošanu tas netika nomainīts. Varēja pārsaukt, piemēram, Alekša vārdā, jo iela visā garumā stiepjas līdztekus Alekšupītei. Vai par Māras ielu, jo tā beidzas krustojumā ar Dzirnau ielu pie Māras diķa, bet faktiski – kādreiz slavenās trikotāžas fabrikas *Māra* pagalmā. Anna arī derētu: gan uz vietējiem ļaudīm, gan biežajiem garāmgājējiem no upītes otra krasta noraugās Sv. Annas baznīca. Taču Annas iela Kuldīgā jau ir. Vēl variants – kādreiz te bijis parks bērniem un jauniešiem, bet to laikam sabojāja tas komjaunatnes vārds.

KARA GADOS

Astrīda Dāboliņa (dzimusi Gūtmane) ir viena no nedaudzajiem senajiem šīs ielas iedzīvotājiem. Viņai kaimiņos vēl ir Regīnas kundze, kurai jau pāri 90, bet citās mājās iemītnieki pēdējos gados nomainījušies. Gūtmaņu ģimene šeit ieradusies neilgi pirms Otrā pasaules kara, kad Astrīdai bijuši kādi pieci gadiņi. Tolaik tā saukta par Mieriņa ielu, taču nav ziņu, vai tas saistīts ar gleznotāju Laimoni Mieriņu, kurš savulaik Kuldīgā mācījies. Taču iela vienmēr bijusi mierīga, izņemot kara gadus. Astrīda atceras, kā bērniņā skrējusi slēpties pašu mājas pagrabā vai uz toreizējo fabriku *Māra*.

AIZGĀJA POSTĀ

Tagad apdzīvota iela sākas ar piekto numuru (sarkano ķieģeļu ēka pēc dzīvojamās gan neizskatās), bet savulaik bijuši visi – no pirmā līdz 11. numuram, aiz kura tagad slejas jaunbūve. Par pirmo māju ziņu nesot, trešajā bijuši tik slikti mitekļi, ka neviens nav gribējis tur dzīvot, un tad namiņš nojaukts. Savukārt pēdējā – 11. – māja sabombardēta. Drausmīgi, jo tas esot noticis jau tā sauktajā Uzvaras dienā – 9. maijā. Astrīda atceras, ka kāda veca tantiņa tik tikko izdzīvojusi, iespiesta starp baļķiem.

„Skaista vieta – kā miera osta. Nekad nav gribējis pārcelties kaut kur citur,” teic Astrīda Dāboliņa.

Kādreiz Leona Paegles ielas bērniem ziemās šis vītoli ieskaūtais diķītis bija slidotava.

Burbuļo Alekšupīte, un no otra krasta tajā spoguļojas Sv. Annas draudzes māja.

Neviens nav uzdrošinājies aizvākt šo padomju laiku palieku. Tāpat nevienam agrākajam komjaunietim nav bijis dūšas notīrīt akmens plāksni, lai labāk var izlasīt, ka ozoliņus parkā 1968. gada 28. septembrī sastādījuši Latvijas Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienības 50. gadadienas salidojuma dalībnieki.

Tiklīdz parkā parādās kāds ar četrkājainu draugu, klāt ir vietējais šunelis, kas uzskata, ka tam jāuzrauga visa iela.

SKOLĒNI PARKU IEKĀRTOJA

Pretējā ielas pusē ir tikai viena ēka. Tai ir 6. numurs, bet nav zināms, ka būtu bijušas vēl citas mājas. Iedzīvotāji atceras tikai parku. Astrīdas vīrs Aivars Klekmanis stāsta, ka skolas laikā jauniešiem bijis jānāk to iekārtot: „Es tolaik dzīvoju Ventspils ielā, bet visām skolām bija jāpiedalās pilsētas labiekārtošanā,” tā Aivars. „Un darījām to labprātīgi – tad jaunieši darba nebijās. Bija projekts, kur soliņiem un taciņām būt. Kociņus sastādījām. Neprasījām un neinteresējāmies, kam par godu tas būs.”

ATVER LOGU UN KLAUSIES

Mazliet trokšņaināk mierīgajā ieliņā gājis, kad satiksmei atvērts gals pie bijušās *Māras*. Tad ielu izmantojuši caurbraucēji, dažbrīd saceldami putekļu mākoņi. Tagad gals atkal slēgts – brauc tikai vietējie. „Skaista vieta – kā miera osta. Nekad nav gribējis kaut kur citur pārcelties,” teic Astrīdas kundze. „Alekšupīte tepat burbuļo. Mitrums gan nāk, kad ir plūdi, pagrabs pilns ar ūdeni – mūsu māja tādā zemā vietā. Bet, kā saka, labumu vien nevar gribēt. Upē ir arī zivis, daudz makšķernieku nāk. Vienai pīlītei nupat 11 bērniņi bija. Diemžēl pazuda, lapsa laikam aiznesa. Klausāmieš Annas baznīcas zvanus. Un, kad vasarā baznīcas dārzā notiek koncerti, mums nekur nav jāiet – atver tik logu un klausies.”

SKAISTĀ BĒRNĪBA

Arī Astrīdas meitai Daigai Andersonei par L. Paegles ielu ir visjaukākās atmiņas. Īpaši par parku, kur bijis slidkalniņš. Alekšupītē varēja plūncāties augu vasaru. Ziemās tā neaizsala, tad bērni gāja uz parka diķīti slidot un hokeju spēlēt.

Parkā sastopu Intu ar labradoru šķirnes meiteni Džemmu. Viņa gan nav vietējā, taču savulaik vecmāmiņa dzīvojusi Strautu ielā netālu no kultūras nama. Tā šis parks kļuvis arī par Intas bērniņas rotaļu vietu. Tagad viņa šeit nāk pastaigās ar suni, jo vietai ir jauka aura. Vītoli, ozoli, diķītis, bet tas gan diez cik labi vairs neizskatās. Vēl nesen skaistā vieta bija ļoti aizaugusi, nu kāds vismaz zāli nopļāvis. Pēc alus pudelēm un čipsu pakām var spriest, ka parku apmeklē arī nekārtīgi ļaudis, taču mierīgā aura saglabājusies. „Varētu iztīrīt diķīti, ierīkot soliņus – būtu brīnišķīga atpūtas vieta cilvēkiem, kuriem nepatīk pilsētas trokšņi,” iztēlojas Inta.

Dainas Tafelbergas teksts un foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Vasarīgais laiks tā vien vilina uzvilkt peldkostīmu un doties atpūtā pie jūras vai ezera.

Bet kas šovasar modē?

Peldkostīms: ar čakām, punktiņiem un augļiem

Modelis, kura akcents ir jūrnieku tematika.

Tumši zilo tērpu lieliski papildina baltas lencas.

Tamborēts peldkostīms.

Peldkostīms ar sudraba apdari.

Kā izvēlēties piemērotāko?

- Pilnīgu krūšu īpašniecēm jāizvēlas krūsturis ar stingrām bļodiņām.
- Sievietēm ar ne pārāk izteiktām krūtīm un gurniem derēs peldkostīms ar volāniem.
- Gurnus vizuāli mazākus darīs tumšākas krāsas peldbikses ar puķainu, raibu augšīņu.
- Neliela auguma dāmām nevajadzētu izvēlēties šortiņus, jo tas augumu padarīs vēl mazāku.

Vīrieši izvēlas klasiku – peldšortus.

Veikala *Lote* īpašniece Dzidra Priedola un veikala *Triko* īpašniece Dagnija Vīte pārliecinājušās, ka pieprasīti ir tādi peldkostīmi, kuri pietāv konkrētiem cilvēkiem un kuros viņi jūtas labi. Kuldīdznieces iecienījušas gan klasiskus modeļus, gan košākus, puķainākus.

Šovasar modē esot arī peldkostīmi no samta, tamborēti, ar spīdumiem, ar augļu vai vasaras tematiku, piemēram, apelsīniem, ķiršiem, banāniem, zemenēm, palmu lapām utt. Arī forma ir dažnedažāda, piemēram, augšdaļas aizdare varbūt arī priekšpusē, var būt ar rāvējslēdzēju.

„Piedāvājam ražotnes *Lauma Lingerie* peldkostīmus,” saka Dz.Priedola. „Pamatā sortimentā ir vienkāršaini toņi ar dažādiem akcentiem, piemēram, melns ar sudrabu, ar zeltu. Piedāvājam peldkostīmu komplektēt, t.i., krūsturim piemeklēt sev tīkamas biksītes – ar šauriem, vidējiem vai platiem sāniem.”

Arī D.Vīte novērojusi, ka sievietes izvēlas gan klasiskus, gan krāsainus peldkostīmus. „Pēdējā laikā ļoti iecie-

nīti ir divdaļīgie nevis ar parastajām biksītēm, bet šortiņiem. Citas meklē kādu interesantāku modeli – ar krūzītiem, spīdumiem.” Te padomāts arī par korpulentākām sievietēm – šiem modeļiem ir interesanta apdare, izskatās, ka uzvilкта neliela tunika. „Šogad puķes patīk visiem, un tās ir visur – uz kleitām, blūzēm, arī peldkostīmiem,” secina D.Vīte. Vīrieši izvēlas sportisko stilu – pirmajā vietā ir peldšorti. Iecienītākie ir strīpaini, rūtaini, puķaini. „Trijstūra veida peldbikses neviens vairs negrib,” novērojusi D.Vīte.

Košs peldkostīms, krūsturis ar polsterējumu.

Kopējais peldkostīms augumā pamanāmām dāmām.

Interesants modelis ar lentītēm.

Labs tērps, lai sauļotos.

Puķains modelis, augšīņa bez polsterējuma.

Intas Jansones teksts un foto

No vēstures krājumiem

- Senākās ziņas par peldēšanā tērpu nāk no Ēģiptes, kur vairāku tūkstošu gadu vecajās freskās dāmas tērpušās kostīmos, kas atgādina bikini.
- Ap 1800. gadu Eiropā modē bija tērpi pastaigām pludmalē, dāmu peldkostīms kļuva smalkāks. Krekla vietā bija peldkleita, to papildināja aube, gari cimdi un auduma karpītes.
- 19. gs. vidū peldkostīms kļuva divdaļīgs: kuplas, garas bikses, kas sašaurinājās pie potītes, un mētelveida kleita līdz ceļgaliem. 19. gs. beigās bikšu garums saruka līdz ceļgaliem, bet jaka – līdz gurniem.
- 1890. gadā modē nāca princeses piegriezuma kleita līdz ceļiem, tikpat garas bikses, zeķes un baletkarpēm līdzīgi apavi ar garām, krusteniski sasienamām lentām. Zem peldkostīma dāmas vilka arī korseti. Peldkleitas apakšmalā parasti iešuva svina gabalus – lai vējš, nepārādītu isbiksēs ietērptos gurnus un kājas.
- 20. gs. sākumā parādījās kombinezona tipa viendabīgs peldtērps, kādu valkāja gan kungi, gan dāmas, – strīpaini vilnas vai kokvilnas triko.
- 40. gados populāri ir divdaļīgie modeļi: masīvs krūsturis un pagari šorti vai kupli svārčiņi.
- 50. gados Eiropas sievietes sāka valkāt bikini.
- 60. gados peldkostīmu bikses līdzinājās īsiem puiku šortiņiem ar pazeminātu jostas vietu.
- 80. gados šis tērps kļuva plāns un pieguļošs.
- 90. gados peldkostīmu apdrukā sāka lietot luminiscējošas krāsas, parādījās audumi ar perlamutra, metāla vai slapjuma efektu. Griezums kļuva sievišķīgāks, seksīgāks, lielu atsaucību guva stringa biksītes.

Tas ir interesanti

Dārgāko bikini no dimantiem un platīna (30 miljonu dolāru vērtu) radījusi veļas dizainere Sūzana Rozena. Audums netika izmantots, jo tā domāta kā rotaslieta, kurā izmantoti 254 dažādas formas un svāra dārgakmeņi.

Diena pie kaimiņiem ŽEMAITIJĀ

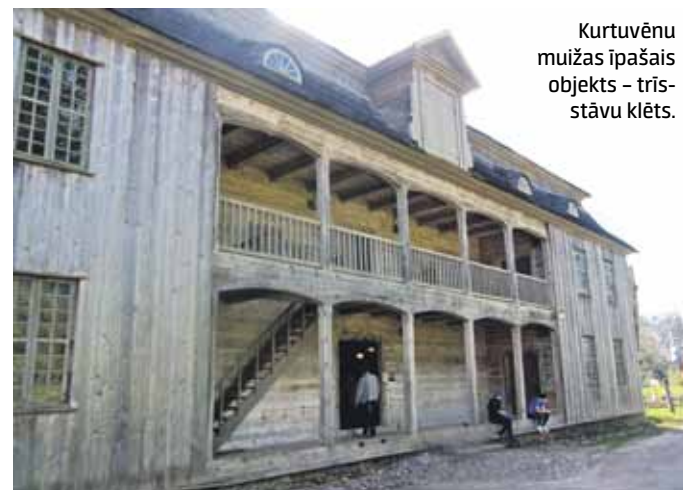
Žemaitija, viens no Lietuvas etnogrāfiskajiem novadiem, šķiet rokas stiepiena attālumā. Man skolnieces gados tās bija „pirmās ārzemes”, vēlāk apmeklēts ne viens vien interesants objekts. Bet laiki un vietas mainās, tāpēc saulaina maija sestdiena atkal veltīta šim novadam.

BALTU SENATNE UN FABRIKANTA PASAULE

Ap 15 km no Šauļiem atrodas Naisī (*Naisiai*) – vieta, kas 2015. gadā nodēvēta par Lietuvas mazo kultūras galvaspilsētu (drīzāk šķiet tāds palielāks ciems). Tajā atrodas Baltu dievu muzejs ar vairāk nekā 50 ozola skulptūrām. Ar pagāniskajiem rituāliem un seno dzīvesziņu saistīti dažādi objekti, kā Saules un Uguns laukums, Baltu garšaugu muzejs u.c. Iespaidīga ir Baltu arēna – uzejot tās augšmalā, no 16 m augstuma paveras skats uz citiem objektiem, arī Laimes ezeru, zalkšu ģimenes skulptūrām, Alka kalnu. Naisos mīlēti arī putni, un, paceļot acis uz augšu, ieraugāmi ļoti dažādi būriši. Gide norāda uz stārķa ligzdu – tajā notiekošais ar videokameru ieraugāms ikvienam.

Šauļos velti meklēt daudzām pilsētām ierasto vecpilsētu, jo 1. pasaules karā nopostīti 65% ēku, starpkaru periodā daudz atjaunots, bet 2. pasaules karā 80% atkal iznīcināts. Taču brīnumainā kārtā saglabājusies ādas fabrikas īpašnieka Haima Frenkeļa villa. Viņš dzimis 1857. gadā Ukmergē, Šauļos 22 gadus vecais jauneklis ierodas ar 5000 rubļu kapitālu, bet jau pēc 20 gadiem viņa ģimenes īpašumā ir 25 miljoni. Daiļrunīgs ir fakts, ka pirms 1. pasaules kara piektā daļa pilsētnieku strādā Haima fabrikās.

20. gs. sākumā villā dzīvoja Haima ģimene, vēlāk dēls Jakobs. 1920.–1940. gadā šeit darbojās privāta ebreju ģimnāzija, 2. pasaules karā tur iekārtojās vācieši, pēc tam – padomju militārā slimnīca. Tagad ēka ir muzeja īpašums, un ekspozīcija veidota gan kā lieciniece bagātas ebreju ģimenes dzīvei, gan kā ieskats tajā pilsētas vēstures sadaļā, kuru varētu saukt *Ražots Šauļos*.

Kurtuvėnu muižas īpašais objekts – trīsstāvu klēts.

PIEMINEKLIS SAVAI NAUDAI

Tuvojoties eiro ieviešanai, Šauļos radās ideja par pieminekli lietuviešu valūtai, un radās Centu istaba (atrodas universitātes bibliotēkā). Sienas un griesti izlīmēti ar centiem, te arī simbolisks tronis, virs kura piekārtā pamatīga lita monēta. Izveidota Lietuvas karte, kuras laukums izlīmēts ar baltajiem centiem, apdzīvotas vietas – ar 10, 20 un 50 centu monētām, bet lielās pilsētas iezīmētas ar metāla litiem. Centus līmējuši gan bērnodārza audzēkņi un audzinātājas, gan skolēni, nevalstīško organizāciju pārstāvji, Seima deputāti, Šauļu pašvaldības darbinieki u.c. 2015. gada 6. martā tika paziņots, ka Centu istabai izlietots 157 130 monētu, to vērtība ir 3305 liti un 65 centi. Tā ir slavas dziesma Lietuvas litam, kas iekļauta Ginesa rekordu grāmatā.

MUIŽKUNGA PUSDIENĀS KURTUVĒNOS

Pusdienojam Kurtuvėnos, piedāvājumā – muižkunga virtuves ēdieni: īpašā sīpolzupa (sākumā liekas, ka esam maldināti un tiek pasniegta biešu zupa, bet nekā – viss, kā solīts), piecas dienas alū un medū briedināta cūkgaļa (citas garšvielas saimniece neatklājot; recepte iegūta etnogrāfiskajās ekspedīcijās, un to izmantot ļauts tikai šeit), kvass un alus (ar piebildi – nogaršojiet alu; ja šķitīs labs, varēsiet nopirkt). Tusiņdami ceļamies no galda un dodamies iepazīt muižas vietu.

Kurtuvėnu muiža ir viena no vecākajām Lietuvā, raksti liecina, ka 1498. gadā bajārs Mikalojs Jaugelāvičs baznīcai uzdāvinājis ciemu ar sešiem iedzīvotājiem. Pirmā dievnama vairs nav, un par seno laiku godību liecina Sv. Apustuļa Jēkaba baznīca, kuras 50 m augstie torņi slejas debesīs kopš 18. gs. beigām.

Par muižas īpašo lepnumu var uzskatīt trīsstāvu klēti – 18. gs. koka arhitektūras paraugu. Kā teica gide, tā izturēja Pirmo un

Plokštines ciemā meža ielokā – 200 tonnu smagas betona cepures. Zem tām kādreiz draudīgajā raķešu valstībā ierīkots Aukstā kara muzejs.

Viens no jaunākajiem Šauļu mākslas objektiem – jau iztālēm pamanāmais ezermalas sargs (radījuma suga gan grūti nosakāma).

Otro pasaules karu, tad 2000. gadā nodega līdz pamatiem, bet ar krietnu Eiropas naudas piedevu uzcelta, kāda bijusi. Klēti glabāti graudi, bija ierīkotas dzirnavas, un tā izrādījās piemērota izrādēm, kurās aktieri bija vietējie dzimcilvēki. Bet klēts pieredzējusi arī dzimtļaužu sodīšanu, turklāt īpašā veidā. Kungam nav gribējies pašam cilāt rīkstes, tad nu ierīkots rats ar desmit rīkstēm – to iegriežot, rīkstes sāka sist pa sodāmā muguru.

No senajām celtnēm saglabājusies arī ratnīca (tūrisma informācijas centrs), dārznieka māja, bet pašas muižas vietu iezīmē sētiņa, un caur stikla plātnēm skatāmas pāris ēku atliekas. Kurtuvėnos pagātne draudzīgi sadzīvo ar tagadējo ļaužu mājām (gan te, gan citviet radās iespajds par darbīgiem cilvēkiem, kuri kopj apkārtni).

BAISĀ VĒSTURE PAZEMĒ

1960.–1962. gadā Plokštines ciemā uzbūvēta PSRS kodolraķešu bāze, un daļa tagadējā Žemaitijas Nacionālā parka kļuva par aizliegto zonu. Bijušajā ballistisko raķešu palaišanas šahtu kompleksā ierīkots Aukstā kara muzejs.

Pirms padsmītiem, kad braucu turp pirmoreiz un oficiāla muzeja vēl nebija, ceļu atrast nebija viegli. Toreiz atsaucīgs lietuvietis īsi un skaidri pateica, lai braucam aiz viņa, citādi iznāks vien maldīties pa meža celiņiem. Tagad jau pie šosejas „lielā, brūnā zīmē” (norāde uz objektu), meža ceļš citā kvalitātē, un jāmaldās nav, tik jāseko norādēm.

Tāpat kā senāk klajumiņā redzamas 200 tonnu smagās betona cepures, 15 minūtēs zaldāti tās varēja pagriezt nost, lai

Saules laukumā – atgārne par senajiem diennakts stundu nosaukumiem, bijis arī pirmo gaiļu laiks.

Neparastais bērnu trīsritenis zirdziņa veidolā un mazuļa ratiņi kādreiz ražoti Šauļos.

Lielākā un smagākā Lietuvas grāmata skatāma Šauļu universitātes bibliotēkas foajē.

atklātu šahtas ieeju. Par laimi, neviena raķete palaista netika, bet radioaktīvā degviela vienīgo reizi iepildīta 1968. gadā, kad raķetes notēmētas uz Čehoslovākiju. Cipari ir šaušalīgi: raķetes ātrums – 600 m sekundē. Londonu tā sasniegtu desmit minūtēs; ja jākorģē mērķa precizitāte, 5 km šur vai tur ir sākums – „ka tik Londona”. Muzejs iespaidīgs, arī propagandai atvēlētā telpa, un tā nevilšus liek aizdomāties, cik labils ir miers pasaulē, kad lielvaras grib sevi demonstrēt.

Radists posteni.

Mārītes Milzeres teksts un foto

Ar putnu dziesmām ausīs un dvēseli pirkstu galos

„Nekad neesmu vēlējusies kļūt pirmā lieluma soliste,” atzīst pianiste JANA BĀRTULA (agrāk Januša), bijusi kuldīdzniece, tagad rīdziniece. „Man labāk patīk cilvēki, nevis mūzika, tāpēc iesaistos dažādos projektos un spēlēju, kad gribas.”

Jana tika uzrunāta, meklējot *Kurzemieka* rubrikas *Pirms 20 gadiem* stāstu varoņus. Pēc Kuldīgas mūzikas skolas beigšanas viņa dzimto pilsētu neaizmirsā un bieži piedalījās skolotājas Stellas Pavlovičas rīkoto Garīgās mūzikas svētku koncertos.

Vēl aizvien viņa klavieres spēlē ar prieku, bet nu jau mūzikas gaitas turpina abas meitājas: viena – topošā vijolniece, otra – pianiste. Saruna izvērtās garāka – par mūziku, pedagoģes darbu un mīlestību pret Kuldīgu, kurp viņa aizvien mēdz atbraukt, un arī par mīlestību pret Itāliju, kur pavadā vasaras un rīko koncertus.

NEGRIB NEKO PIERĀDĪT

Par profesionālo ceļu Jana saka: „Man patīk mācīties, piedalīties meistarklasēs, spēlēt koncertus un mācīt klavieres. Ja pie klavierēm strādātu astoņas stundas dienā, varbūt būtu soliste, bet man svarīgāka ir personiskā dzīve un tas, kā ar savu instrumentu jūtos. Konkursi prasa ziedoties, bet uz to neesmu ar mieru. Pirmā pianista dzīve ir šausmīga vientulība un nepārtraukts, smags darbs. Es agri sapratu, ka sev esmu pierādījusi visu, bet citiem kaut ko pierādīt man nav vajadzības.”

KAD TAUSTĪNU MUTĪTES SARUNĀJAS

Janas ceļš uz mūziku sākās bērnodudzā: „Man bija divi trīs gadi, un es kā apburta skatījās uz klavierēm, ko spēlēja mūzikas audzinātāja. Šķita, ka taustiņi ir kā mutītes, kuras ar mani sarunājas. Tolaik mūzikas skolā pedagogi staigāja pa bērnodudzēm un aicināja mācīties. Ļoti labi atceros klavieru pedagogi Ingridu Krieviņu. Man šķita: tas ir cilvēks, kuram varu tūlīt pat ķerties pie rokas un iet uz mūzikas skolu. Vakarā mājās mammu nostādīju fakta priekšā, ka tagad iešu mūzikas skolā. Krieviņa ir fantastiska pedagoģe. Ja nebūtu viņas, diez vai kur tālāk būtu gājusi. Viņa mācēja no slēptākajiem stūriem izrakt visu, kas talanta dots.

Kad mācījās Kuldīgas 1. vidusskolā, tur man viss šķita nesvarīgs, jo pirmā un galvenā skola man bija Smilšu ielā, kaut gan labi mācījās abās. Visu cieņu Marutai Rozītei, ka viņa mani saprata. Mums bija noruna, ka palieku pie klavierēm un drīkstu neiet uz kori, un tas bija ārkārtīgi mīli. Dziedāt man nekad nav patīcis, pat bērībā, koris pilnīgi neinteresēja, un es jau tā biju ļoti noslogota. Un tas man raksturīgi: ja kaut kas

Pianistei Janai Bārtulai reizēm labāk patīk dzīves baudīšana un cilvēki, nevis mūzika. Taču bez klavierēm viņa nevar sevi iedomāties.

Janai ļoti patīk viņas suņi. „Abi manā dzīvē ienākuši neplānoti un izvēlējušies mani par saimnieci. Esmu gājusi uz suņu skolu, un izrādījās, ka man tas padodas un patīk. Atkal varu izpausties kā pedagoģe.”

Arī jaunākā meita Patrīcija ir topošā mūziķe.

Kopā ar meitu Paulīnu, kura mācās vijolspēli E. Dārziņa mūzikas skolā.

neinteresē, es to nedaru.”

TRĪS ZELTA MEDAĻAS

„Es vienmēr saku, ka man dzīvē ir trīs zelta medaļas – mani pedagoģi: skolotāja Ingrida Krieviņa, Gunta Boža un profesors Māris Švinka. Ar skolotāju Krieviņu roku rokā aizgājām līdz 8. klasei. Jau tad zināju, ka neko citu dzīvē negribu, kā tikai spēlēt klavieres. Vēl zināju: vai nu mācīšos Rīgā, vai metīšu visu pie malas. Man bija svarīgi iet kvalitatīvo ceļu, nolēmu iestāties Jāzepa Mediņa mūzikas koledžā. Un atkal mans izraksts – Gunta Božu, nu jau Cimzes balvas ieguvēju. Viņa prot audzēkņos atvērt talantu un atrast ozdiņu. Toreiz bija ļoti liels konkurss, pamatīgas nervozēšana, bet iestājās.

Pēc *mediņiem* gribēju studēt pie konkrēta pedagoga – profesora Māra Švinkas. Nevis pie Ilzes Graubiņas, kā gribēja mana skolotāja Boža, nevis pie Jura Kalnciema, kurš labprāt vēlējās redzēt mani pie sevis

Mūzikas akadēmijā. Lai mācītos pie Švinkas, aizgāju studēt Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības akadēmijā, kas deva brīnišķīgu, daudzveidīgu izglītību. Tur gatavoja *universālos kareivjus* pedagoģijā. Papildus bija jāiegūst konservatorijas līmeņa izglītība mūzikā. Augstskolu beidzu ar izcilību.

Mums ar profesoru bija tāda saskaņa, ka šķita – eju uz stundu pie sava vectētiņa. Bija tādi studenti, kuri no viņa aizgāja. Viņš deva lielu patstāvību, vienlaikus iegrožojot un neļaujot noiet no ceļa. Mācēja katrā skaņdarbā, koncertā un konkursā iedot pagrūdienu, lai audzēknis aiziet pa pareizu ceļu.”

ACINĀJUMS – PEDAGOĢIJA

„Man patīk strādāt ar maziem bērniem. Gandarījums par labu audzēkņa sniegumu ir neizsakāms! To var salīdzināt ar emocijām, kad gleznotājs radījis šedevru un klausās sajūsmīnāts atsauksmes. Tas ir tik brīnišķīgi, ka skolas

bērns nospēlēt tā, ka asaras acīs, un zinu, ka viņš izdarījis vairāk, nekā gaidīts.

Esmu strādājusi vairākās mūzikas skolās, pa vidu bijuši pārtraukumi, kad dzima bērni. Tagad man ir sava privāstudija un seši audzēkņi. Spilgti atceros bērniņu, un manī visu laiku strādā iekšējais cenzors – ko nevajag skolēnam teikt, ja kaut kas nav izdevies. Jebkura neveiksme ir atspēriena punkts – no kļūdām jāmacās, jo bez tām nav iespējams. Saviem skolēniem stāstu, ka arī lieli pianisti izgāž koncertu, un tas ir normāli. Tā var gadīties katram. Cits jautājums – kā tu ar to tiec galā. Tā ir profesionalitāte, kas jāieaudzina no bērnības. Jānoskaidro neveiksmes cēloņi un jāiet tālāk.

Man pašai piedzimuši divi ļoti talantīgi solisti, un lielākais darbs katru dienu ir strādāt ar viņiem. Viņpadsmitgadīgā vijolniece Paulīna mācās Dārziņa skolā pie skolotāja Romāna Šnē, un vēl ir sešgadīgā pianiste Patrīcija.”

„NOPIETNI KONCERTI – TĀ BAUDĀM DZĪVI”

„Spilgtākā koncertu sadarbība izveidojusies ar Rīgas Latviešu biedrības namu. Zelta zālē regulāri uzstājas profesors Švinka, un viņš ļoti vēlas, lai arī es spēlēju. Arvīds Bomiks (biedrības mūzikas komisijas priekšsēdis – aut.) izdomājis konceptu dažādiem koncertiem, kādus lieli mākslinieki varbūt baidītos īstenot, bet man drosmīgas lietas patīk. Nesen bija draugu satikšanās skolēniem stāstu, ka arī lieli pianisti izgāž koncertu, un tas ir normāli. Tā var gadīties katram. Cits jautājums – kā tu ar to tiec galā. Tā ir profesionalitāte, kas jāieaudzina no bērnības. Jānoskaidro neveiksmes cēloņi un jāiet tālāk.

Man pašai piedzimuši divi ļoti talantīgi solisti, un lielākais darbs katru dienu ir strādāt ar viņiem. Viņpadsmitgadīgā vijolniece Paulīna mācās Dārziņa skolā pie skolotāja Romāna Šnē, un vēl ir sešgadīgā pianiste Patrīcija.”

„Skolotāja Ingrida Krieviņa (1. rindā otrā no kreisās) bija fantastiska Kuldīgas mūzikas skolas mamma, priecējās Jana. Viņa kā audzēkne – 2. rindā trešā no kreisās.

Jana pasākumā Skrien Latvija. Vēl viņas vaļasprieki ir slēpošana un dārzs.

tare. Sadarbojos ar talantīgajiem Liepājas mūzikas vidusskolas trompetistiem, un tur koncertmeistaram ir, ko darīt. Kurš mani uzaicina, ar to labprāt strādāju, jo pieredze ir pietiekama.”

IEDZĪVOJUŠĪES ITĀLIJĀ

„Ja būtu zinājusi, cik svarīga manā dzīvē būs Itālija, laikam daudz agrāk būtu juties laimīga. Tur esmu spēlējusi vairākos konkursos, kuros gājis ļoti labi. Ciešāka saikne ar šo zemi radās, kad satiku vīru Jāni, kurš ir jūras transporta kompānijas menedžeris Vidusjūras reģionā. Mans liktenis ir ļoti asprātīgs. Visu bērniņu domāju – nekad neprecēšos ar jūrnietu, jo mammai brālis bija Kristiānu Krievānu atkaņojām ļoti skaistu latviešu mūziku. Regulāri spēlējam kopā ar senu draudzeni – vijolniecei Karliņu Ivāni. Arī viņai ir sava studija, kurā mācās daudz talantīgu vijolnieku. Mums kopā ir regulāri, nopietni koncerti. Tā izklaidējamies un baudām dzīvi.

Vienu brīdī dzīvoju Liepājā un strādāju mūzikas vidusskolā. Izveidojās sadarbība ar vokālo studiju *Gaismiņas*, kam vēl aizvien izlīdz kā koncertmeistaram un sastinguši klausās.”

AR MĀJU IZJŪTU KULDĪGĀ

„Man tuva ir daba jebkurā izpausmē, jo esmu uzaugusi Kuldīgā, un šajā ziņā esam izlutināti. Joprojām braucu pie vecākiem Rumbas pagastā. Ja manī viss ir tukšs un neko vairs nevaru, braucu uz Kuldīgu *uzpildīties*. Pilsēta mainījies tikai uz labo pusi. Vienīgais, kas mazliet traucē, – lielle turistu pūļi svētkos. Tomēr tas ir forši, ka cilvēki par Kuldīgu zina un vēlas tur svētkos būt.

Ja man iznāk kaut ko svinēt, izvēlos kafējnieci *Goldingen Room*. Tur viss ir nepiespiesti un mājīgi – kā vispār Kuldīgā. *Krikumiņā* pārku saldo kartupeli, kāds manā bērniņā bija *Vāverītē*. Esmu tos izgaršojusi visur, bet tikai šīs vienīgais ir īsts – ar visu asniņu.

Protams, mana miera vieta ir vecāku mājās, kur ir tikai putnu dziesmas un citas dabas skaņas, – tā ir visforšākā mūzika. Man Rīgā ir arī dārzs un pat divas siltumnīcas – bez tā neviens kuldīdznieks nevar iztikt. Tā sajūta sēž katrā, ka vari iziet dārzā un izlemt, ko paņemt no dobes.”

Iveta Grīniņa Janas Bārtulas arhīva foto

SARUNA AR GAVIĻNIECI

Īpašāka diena nekā pārējās

Aktīva, atsaucīga un priecīga ir kuldīdzniece Sintija Dabra, kura 4. jūnijā svinēja vārda dienu. Šoreiz tā bija citādāka nekā pārējās, jo sanākuši daudzi radi un draugi – bija lielas svinības.

Sintija ir projekta asistente SIA *MGS Factory*, kas ražo koka līdzsvara riteņus bērniem *Dip&Dap*. Reklāmas un mārketinga jomā viņai ir dažādi pienākumi: klientu datu bāzes veidošana, informācijas apstrāde, dokumentu un pasūtījumu pirmapstrāde, palīdzība, organizējot skrejriteņu sacensības un citus projektus. Trīs gadus Sintija mācās Latvijas Universitātes Kuldīgas filiālē Biznesa, vadības un ekonomikas fakultātē. Šo nozīmi viņa izvēlējās, jo nākotnē vēlas veidot pati savu uzņēmumu. „Savu vārda dienu parasti nesvinu tik plaši kā šoreiz – svinu draugu vai ģimenes lokā ar mazu kūciņu. Šoreiz uzaicināju draugus un radus, jo domāju, ka būs ļoti labi laika apstākļi. Vēlējās uztaisīt tādas kā svētkus dārzā, kur viss zied un smaržo, saaicināt visus kopā un skaisti pavadīt laiku. Drīzumā uz pāris mēnešiem došos uz Norvēģiju. Tur atpūtīšos,

Kuldīdzniece Sintija Dabra pagājušajā vasarā Norvēģijā.

makšķerēšu un kāpšu kalnos. Pašlaik hobiju Sintijai nav, jo gandrīz visu brīvo laiku aizņem mācīšanās. „Vasarā kopju dārzu, bet rudenī man ļoti patīk sēņot. Es nodarbojos ar sportu: ikdienā braucu ar riteni un skrienu, bet nekādos klubos vai pulciņos neesmu. Sportoju priekam un savai labsajūtai.” Agrāk viņa spēlēja galda tenisu Kuldīgas novada sporta skolā, bet, kad beidza V.Plūdoņa Kul-

dīgas ģimnāziju, treniņiem vairs neatlika laika. Sintijai tomēr interesē floristika un fotografēšana. Darbošanās skolas fotopulciņā iemācījusi tikt pie skaistām bildēm. „Skolā man mācīja pareizi fotografēt gan ainavas, gan cilvēkus, bet pagaidām iemūžinu sevi, savus mīļos un skaistas ainavas sev apkārt.”

Rūta Mediņa
Sintijas Dabras arhīva foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 30. maija līdz 6. jūnijam piedzimušas divas meitenītes un 12 puikas.

Bērniem doti šādi vārdi: Aleksa, Amēlija, Mikus Rihards, Edvards, Rafaels, Francis, Kristaps, Roberts, Ernests, Adrians, Kaspars, Viesturs, Jānis, Daniels.

Vērdiņu ielikusi ome

Anita un Andris Tambergi no Aizputes 4. jūnijā sagaidījuši dēliņu Ernestu. Vecāki stāsta, ka omīte ļoti gribējusi, lai būtu tieši šāds vārds. Mājās gaida sešus gadus vecais brālis Gustavs. Pagaidām vecākiem šķiet, ka dēliņš būs mierīgs. Puika piedzima 3680 g smags un 56 cm garš.

Jāņiem jāturpinās

Liega Vēmane un Andis Krūmiņš no Rojas 5. jūnijā pasaulē laiduši dēliņu Jāni – 3850 g smagu un 55 cm garu. Anda tētis ir Jānis, tāpēc arī viņš savā ģimenē gribējis tādu vārdu. Vecākiem pusišis ir pirmais bērniņš. Pagaidām nevarot saprast, kāds puika būs pēc rakstura. Vecāki ar visu tikšot galā pašī – ja kādreiz vajadzēs, tad lūgs palīdzību krustvecākiem.

Lai piestāv uzvārdam

Undīne un Dāvis Vēveri no Saldus 5. jūnijā sagaidījuši dēliņu Viesturu. Undīne stāsta, ka abi ar vīru gribējuši dot vārdu ar burtu V, lai piestāv uzvārdam. Vecākiem dēliņš ir pirmais. Pagaidām esot ļoti mierīgs. Mājās mazo pieskatīt palīdzēs omītes. Viesturs piedzima 3200 g smags un 53 cm garš.

MAIJĀ MŪŽĪBĀ AIZĢĀJUŠĪ

Valentīna Vesko (1926)
Gunārs Traščenko (1945)
Ivans Kuštans (1954)
Ēriks Uršulskis (1952)
Rita Vasariņa (1929)
Edvīns Romāns (1940)
Gunārs Apiņš (1946)
Mirdza Saulkalne (1941)
Vija Bērziņa (1932)

Reinis Frijārs (1936)
Anna Kraučē (1946)
Ēriks Leincens (1941)
Jānis Pavļiņš (1991)
Biruta Erna Zeltiņa (1945)
Nikolaj Rodionov (1930)
Alfreds Valters (1937)
Nikolajs Šuvalovs (1938)
Ruta Didžus (1953)

Jānis Gluškovs (1954)
Rita Leikarte (1943)
Anita Flandere (1945)
Hilda Bože (1942)
Visvaldis Poheņics (1955)
Nora Valīta Gailāne (1931)
Elma Kalna (1934)
Boris Dmitrijevs (1933)
Viktoriņa Gūtmane (1936)

Valdis Pauliņš (1956)
Zofija Viljus (1925)
Dzintars Pāvils (1939)
Andrejs Umbraška (1957)
Mirdza Fišere (1947)

(Sagatavots pēc Kuldīgas, Skrudas un Alsungas dzimtsarakstu nodaļas informācijas.)

„Ne dārziņā, ne kapiņos”, bet skolā

Lai spriestu par jaunu iniciatīvu dibināt senioru skolu Kuldīgā, pēc Kurzemes NVO atbalsta centra iniciatīvas 5. jūnijā Kuldīgas novada domes zālē notika ieinteresēto pušu pulcēšanās.

Viens no tās mērķiem, līdzās senioru dzīves kvalitātes uzlabošanai piedāvājot speciāli viņiem piemērotu izglītību, ir lauzt sabiedrībā pastāvošos stereotipus par šo patiesībā ļoti dažādo cilvēku grupu, kuras intereses visnotaļ nepamatoti sabiedrībā mēdz saistīt vien ar sava dārziņa vai tuvinieku kapiņu uzkopšanu. Senioriem ir dažādas intereses un, noslēdzoties algota darba gaitām, arī laiks, lai brīvi pievērstos lietām, kas bagātina dzīvi, uzlabo emocionālo un fizisko pašsajūtu, tikai tāpēc, ka pašam tā gribas.

TREŠĀS PAAUDZES UNIVERSITĀTE

Tikšanās iniciators bija Kurzemes NVO atbalsta centrs, kuram tā bija iespēja informēt sabiedrību par organizācijas dalību Erasmus+ programmas projektā *Promoting Third Age Education (Trešās paaudzes izglītības veicināšana)*. Tomēr tā noteikti nebija tikai formāla atskaitīšanās par projektu, bet gan reāls mēģinājums iekustināt ieinteresētās puses, lai arī Kuldīgā tiktu iedibināta šāda senioriem paredzēta neformāla skola, kas iekļautos citur pasaulē plaši izplatītajā trešās paaudzes universitātes kustībā (piemēram, Polijā pastāv vairāk nekā 600 šādas universitātes).

Kas ir šī trešā paaudze, un kas tās par universitātēm? Eiropā ar trešo paaudzi tiek apzīmēta cilvēku grupa, sākot no 50 gadu vecuma, kas sakrīt ar laiku, kad diezgan daudz cilvēku diemžēl izkrīt no darba tirgus, un, ņemot vērā demogrāfisko situāciju, tā ir ļoti liela sabiedrības daļa, skaidroja Kurzemes NVO atbalsta centra priekšsēdētāja Inese Siliņa. Viņas teikto papildināja projekta partnera SIA *LatConsul* pārstāve Aija Lokenbaha, kas norādīja: lai gan arī līdz šim mūžizglītības programmās tiek pievērsta uzmanība šai problēmai, tomēr to galvenais mērķis ir šo cilvēku atgriešana darba tirgū, kurpretim trešās paaudzes universitātes uzmanību vērs uz cilvēku dzīves kvalitātes uzlabošanu individuālā līmenī (iemācīties to, kas manī pašu kā cilvēku interesē), un šai izglītībai ir arī sociālā funkcija, jo tā palīdz gados vecākiem cilvēkiem nejusties izolētiem no pārējās sabiedrības.

PIECI AIRI

Lai nerunātu vien abstrakcijās, bet ilustrētu, kā šāda trešās paaudzes universitāte jeb senioru skola izskatās praksē, uz tikšanos bija aicināti arī Raimonds Lazda un Tatjana Azamatova, kas Krāslavā dibinājuši senioru skolu *Pieci airi*. Tā ir vienīgā šāda tipa organizācija Latvijā, jo, lai gan mums ir neskaitāmas pensionāru biedrības, kurās tiek organizētas dažādas nodarbības,

Krāslavas senioru skolas dibinātāji Raimonds Lazda un Tatjana Azamatova vēlas lauzt sabiedrībā pastāvošos stereotipus par senioriem: „Viens no tādiem: ko tad tie vecie dara? Savus dārziņus kopj, uz kapiņiem, baznīcu iet, un viss. Līdzīgi mēs mēdzam domāt par jauniešiem – ka viņi visi ir vienādi. Kļūdās abas puses.” Savu darbu senioru skolā viņi neuztver kā labdarību, bet gan ieguldījumu nākotnē.

Jokojot, bet ar stingru apņēmību Raimonds Lazda stāsta: „Ja putniņus sūc barot, tad baro visu ziemu līdz sniegs nokūst. Mēs sākam organizēt šo skolu, lai pārbaudītu, vai seniorus tas vispār interesē, tagad mēs paši esam savās lamatās iekrituši – izrādās, ka viņus interesē.”

tomēr *Pieci airi* pilnībā seko trešās paaudzes universitātes principiem, kas ietver trīs darbības jomas: lekcijas, rokdarbus un radošas aktivitātes, kā arī fizisko aktivitāšu nodarbības. Ik nedēļu skolas dalībnieki tiekas Krāslavas bibliotēkā, kur Raimonds un Tatjana vienmēr ir noorganizējuši ko interesantu.

IKDIENIŠKI, BET SVARĪGI

Aptuveni 70% nodarbību vada paši skolas dibinātāji. Jau kā piecdesmitgadnieki abi ieguvuši maģistra grādu Daugavpils universitātē (Raimonds psiholoģijā un Tatjana vadības zinātnē). Uz senioru skolu aicināti arī vieslektori: piemēram, ģimenes ārsti, ar kuriem iespējams izrunāt tās lietas, ko vizītes laikā nav iespējams apspriest, cilvēki, kas pastāsta par vecu cilvēku higiēnu, skaidro atkritumu šķi-

rošanu, dalās ar padomiem par garīgo veselību. Ļoti populāra tēma bijusi drošība vecumdienās, piemēram, kā sev palīdzēt neaizmirst izslēgt gludekli vai aizslēgt durvis. „Tās ir tādas ļoti ikdienišķas lietas, bet senioriem svarīgas,” stāsta Raimonds. Drosmīgs lēmums esot bijis vieslekciju uzaicināt seksologu. Sanākušās studentes labprāt iesaistījās sarunā, un Raimonds pat bijis ļoti pārsteigts, cik atklāti viņas spējjušas par šādu intīmu tēmu runāt. Raimonds atzīmē, ka ārkārtīgi svarīgi ir radīt studentos uzticību, piedāvājot tikai interesantas, kvalitatīvas lekcijas – tad varot apspriest arī tādas tēmas.

PAAUDŽU ATŠKIRĪBAS

Raimonds un Tatjana cenšas savus studentus savest kopā arī ar jauniešiem, piemēram, dodoties uz skolas rīkoti pasākumiem (Ziemassvētku un Lieldienu koncertiem). Viņu mērķis ir panākt, lai šī vecuma grupa būtu redzama un netiktu uztverta kā no pārējās sabiedrības izolēta, viendabīga, bezsejaina masa, kas tikai pieprasa lielākas pensijas. Veiksmīga sadarbība izveidojusies ar kādu divdesmitgadīgu puisi, kurš brīvprātīgi nāk un palīdz senioriem apgūt datorlietas.

Runājot par paaudžu atšķirībām, Raimonds norāda: „Daudzi no mūsu studentiem savu izglītību ieguvuši sen, un saikne ar šodie-

nas norisēm un aktivitātēm, kā arī pasaules izpratne ir jau mazliet novecojušas, līdz ar to seniorus var pat biedēt tādas lietas, kas jauniešiem ir gluži ikdienišķas. Te vajag kādu cilvēku, kas būtu kā starpnieks starp šīm jaunajām zināšanām un senioriem, kas ir gatavi apgūt ko jaunu.”

NE TIKAI LEKCIJAS

Tatjanai un Raimondam ideju netrūkst. Neskaitot lekcijas, radošas nodarbības un izglītojošas ekskursijas pašiem pa savu pilsētu, kurā zinoša gida pavadībā vienmēr var atklāt ko jaunu, viņi saviem senioriem piedāvā gūt arī cita veida pieredzi ikdienas bagātināšanai. Kad Krāslavā atvēries pirmais suši bārs, visi kopā devušies tos degustēt. Lai studenti justos līdzdalīgi, katrs samaksāja eiro, bet pārējos izdevumus sedza paši uzņēmēji, kas bijuši ļoti atsaucīgi. Seniori ir Krāslavas aktīvākie nūjotāji, jo, lai gan inventārs pieejams visiem, tieši senioriem par to ir īpaša interese, un, kad noorganizēta nodarbība trenera vadībā, grupa bijusi uz pusi lielāka nekā tad, kad tā notiek jauniešiem. Sadarbībā ar vietējo fotokluba notikušas fotosesijas, kurām sākumā seniori nedaudz pretojās. Tipiska atruna bijusi: ko tad jūs mani tādu vecu, krunkainu bildēsiet? Tomēr galu galā seniori paši esot bijuši ļoti lepnī par sevi, un viens no viņiem pat atzinis, ka visā savā mūžā nevienā fotogrāfijā

Tatjana Azamatova:
„Tā nav labdarība, bet gan ieguldījums pašiem savā nākotnē, jo jaunāku cilvēku darbs kalpos arī pašiem, kļūstot par senioriem. Sistēma būs jau iedibināta.”

nav izskatījies tik labi kā šeit. Vēl viņiem gribētos rosināt seniorus uz brīvprātīgo darbu, lai ne tikai saņemtu atbalstu no pašvaldības, bet dotu arī ko pretī.

SKOLAS AIZSĀKUMI

Tā Krāslavas senioru skola darbojas šobrīd. Taču nevar teikt, ka uzreiz viss gājis tik raiti kā tagad. „2015. gadā mēs aizgājām uz veco ļaužu dienu Krāslavas kultūras namā, izdalījām kādas 50 aptaujas lapas, saņēmām aptuveni 20 atbildes, ka, jā, mēs labprāt mācītos, klāt bija pierakstīti telefona numuri, lai varētu visus apzvanīt un uzaicināt, taču no tiem 20 atnāca vien divas kundzes,” atminas Raimonds. Galu galā izrādījies, ka visi šie seniori ir ļoti aizņemti – kāds dejo, kāds dzied, nevienam nav laika. Taču tad kā resurss tika atklāta Krāslavas bibliotēka, kur lasītavās sēž daudz gados veci, aktīvi cilvēki, kas vēlas kaut ko uzzināt. Tieši tur 2015. gada novembrī izveidojusies pirmā grupa – apmēram 15 kundzes vecumā no 65 līdz 86 gadiem. Tobrīd daudziem senioriem bijušas šaubas, bet nu dalība skolā kļuvusi par labo stilu – tajā ir 40 pastāvīgi dalībnieki, kas piesaista aizvien jaunus.

Raimonds un Tatjana skolā darbojas bez atlīdzības. Viņi labi apzinās: ja par dalību tiktu prasīti kaut vai 5 eiro mēnesī, dažiem viņu studentiem, kas saņem minimālo pensiju, tas nebūtu pa kabatai, taču to, ka kāds būtu spiests grupu pamest dalības maksas dēļ, viņi nepieļauj. Tomēr Tatjana uzsver: tā nav labdarība, bet gan ieguldījums pašiem savā nākotnē, jo viņu darbs kalpos arī pašiem, kļūstot par senioriem. Sistēma būšot jau iedibināta.

SENIORU SKOLA KULDĪGĀ?

Atgriežoties pie sanāksmes Kuldīgā par iespējamo senioru skolas dibināšanu, atbalstu šai idejai puda gan sanākušie seniori no pensionāru biedrības *Rumbiņa*, gan pašvaldības pārstāves Ilze Dambīte-Damberga un Santa Dubure, Pieaugušo izglītības centra vadītāja Ināra Oļena, savu palīdzību piedāvāja arī bibliotēkas pārstāve Daina Girvaite. Jautājums, kas palika atklāts: kur atrast mūsu Tatjanu un Raimonu?

Maijas Jankovskas
teksts un foto

PĀRDOD

Electrolux LEDUSSKAPJUS, veļas mašīnas, LCD televizorus **Philips** no 45 eiro, dažādu radioaparāturu. Veikals **Retro**. Tālr. 63322200.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamās skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žāļūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (**Elvi**), tālr. 28378818.

Pārdod **RUDZUS**. Tālr. 29560864.

Pārtikas **KARTUPEĻUS**. Tālr. 20248673.

Otdien, 12. jūnijā, z/s **Mazputnēni** pārdod dažādu krāsu un šķirņu **JAUNPUTNUS**, broileri un dējējvistu cāļus, tītārenus, pīlēnus un zoslēnus. Varmē 8.40, Kuldīgā 9.10, Īvandē 10.00, Ēdolē 10.15, Alsungā 10.30, Vilgālē 11.05, Snēpelē 11.35, Laidos 12.05, Skrundā 12.25. Tālr. 25463353.

Baltas **DĒJĒJVISTAS** (12 mēnešus vecas). Sākot no 10 gab., piegāde bez maksas. Tālr. 24976880.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 26544462.

MALKU ar piegādi, raksta kvītis. Tālr. 29428876.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Skaldītu lapkoku **MALKU** jums vajadzīgajā garumā un rupjumā, 6 berkubi – 170 eiro, 10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

VĒLAS NOMĀT

L/s **ZEMI** Padūrē, Īvandē, var būt neapstrādāta. Tālr. 26284210.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās:** (*Rīgā, Mērsragā, Liepājā*)

Palīdzam noformēt dokumentus, veicam cirsma iestīgošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Metsä

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

PĒRK

SIA **Lāses AM** par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā.

Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Valinda** – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA **Kurzemes Gaļsaimnieks** – **BULĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 20238990.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29327241.

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglos auto. Tālr. 26104984.

LATVIJAS MEŽU FONDI pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar aprūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

Pērk **ĪPAŠUMUS** ar mežu, **CIRSMAS**. Tālr. 25770062.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Ozola, oša, bērza **ZĀGBAĻĶUS, MALKU**. Tālr. 29428876.

3 m garu lapkoku **MALKU** (60 m³). Tālr. 26376974.

GRĀMATAS. Tālr. 28166327.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

Par labām cenām aļņu, briežu **RAGUS**. Braucam pakal. Tālr. 29886349.

ALUS MUCAS, ratu riteņus, ragus, bēniņu krāmus. Tālr. 26864735.

Jaunami arī portālā
www.kurzemnieks.lv/

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko **95. KODA** kursus. Sākums 11. jūnijā. Tālr. 26120089.

SALDUS AUTOSKOLA Kuldīgā rīko A, B, BE, C, CE, 95. koda kursus. Tālr. 29194359.

AUTOSKOLA Ripo A rīko B un 95. koda kursus Skrundas vidusskolā 14. jūnijā 18.00. Tālr. 26773763.

Visu veidu **JUMTU MAIŅA**, fasādes darbi, demontēšana, materiālu piegāde. Tālr. 22407371.

ARBORISTA/KOKKOPJA pakalpojumi: koku kopšana, dzīvzogu ciršana. Tālr. 24423644.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS – STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

KOKMATERIĀLU izvešana no cirmas. Tālr. 28854570.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APĀUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirmsas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Ātri **SASKALDU MALKU**. Tālr. 26449395.

Zāles **PĻAUŠANA** ar trimeri. Tālr. 22363640.

TRIMERA pakalpojumi. Tālr. 22302300.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

Tīra un remontē **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

PIEMINEKĻI, FUTRĀĻI, SĒTIŅAS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tālr. 28666270.

Kuldīgas novada pašvaldība (90000035590) izsludina konkursu uz vakantajiem **Kuldīgas novada Turlavas, Vilgāles un Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolas direktoru amatam**.

Prasības:

- atbilstība Izglītības likumā un Bērnu tiesību aizsardzības likumā noteiktajiem ierobežojumiem strādāt par pedagogu,
- atbilstība Izglītības likumā un Ministru kabineta noteikumos par pedagogiem nepieciešamo izglītību un profesionālo kvalifikāciju un profesionālās pilnveides kārtību noteiktajām prasībām,
- valsts valodas prasme atbilstoši Valsts valodas likuma prasībām un vismaz vienas Eiropas Savienības oficiālās valodas prasme profesionālajai darbībai nepieciešamajā apjomā,
- vismaz piecu gadu pedagoģiskā darba pieredze izglītības jomā,
- par priekšrocību tiks uzskatīta vismaz piecu gadu pedagoģiskā darba pieredze izglītības vadības darbā,
- par iepriekšējā punktā minēto izglītības vadības darbu tiek uzskatīts:
 - darbs izglītības iestādes vadītāja vai vadītāja vietnieka amatā,
 - cits darbs, ja tas saistīts ar izglītības darba un izglītības iestāžu darbinieku organizēšanu, vadīšanu un kontroli (metodisko apvienību, nevalstisko organizāciju u.c. vadītāji).

Konkursa pretendentiem jāiesniedz:

- motivācijas vēstule,
 - īss dzīves un darba gaitu pārskats (CV),
 - izglītību un kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu kopijas,
 - rekomendācijas vēstules (vēlamas).
- Pieteikšanās termiņš no 2018. gada 11. jūnija līdz 2. jūlijam (ieskaitot). Dokumentus lūdzam iesniegt Kuldīgas novada pašvaldības apmeklētāju pieņemšanas un informēšanas centrā (Baznīcas ielā 1, Kuldīgā) vai elektroniski e-pastā: dome@kuldiga.lv līdz 2018. gada 2. jūlija 17.00. Informācija pa tālr. 63350076.

Laikraksts Kurzemnieks (SIA Jaunais kurzemnieks, 46103003635)

aicina savā pulkā **jaunu kolēģi**,

kuru interesē, kas apkārt notiek, kam patīk un padodas rakstīšana.

DINAMISKS DARBS DRAUDZĪGĀ KOLEKTĪVĀ, IESPĒJA IESAISTĪTIES PROJEKTOS UN CEĻOT.

Lūdzu atsaukties e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv vai rakstīt Kurzemnieka **feisbuka lapas mesendžeri**.

Vairāk pa tālr. **63350567** vai **29463930**.

Kurzemnieks
LAIKRAKSTS = VIDUSKURZEMĒ

LĪDZJŪTĪBAS

*Tas bija mīlestības ceļš,
Ko, māt, tu atstāji aiz sevis...*
/K. Apškrūma./
Esam kopā ar Ausmu skumju brīdī,
mammu smilšu kalniņā pavadot.
SIA **Sermīte** darbinieki

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.*
/T.dz./
Intiņ, visdziļākā līdzjūtība tev lielajās
bēdās.
Darba biedri **Rimi**

*Dārzā novīst zieds pēc zieda,
Cilvēks aiziet viņiem līdz.
Un bezgala skumjš un vientuļš
Kādā mājā atrān rīts.*
/N.Dzirkale./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Intai
ar ģimeni, māmiņu un vecmāmiņu
mūžībā pavadot.
Rendas TDK

*Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās.*
/O.Rikmanis./
Meža īpašnieku biedrība **Meža konsultants** izsaka visdziļāko līdzjūtību
RITAS LEIKARTES tuviniekiem, no
viņas uz mūžu atvadoties.

VAJADŽĪGI

Darbībai paplašinoties, SIA **Otaņķu Dzirnāvnies** (42103015892) aicina darbā B kategorijas **TRAKTORTEHNIKAS VADĪTĀJU** darbam komandējumos Baltijā. Tālr. 28808260.

Darbībai paplašinoties, SIA **Otaņķu Dzirnāvnies** (42103015892) aicina darbā E kategorijas **ŠOFERUS** darbam Baltijā un Eiropā. Tālr. 28808260.

SIA **Laimdotas** (46101007670) aicina darbā lēntzāģa **OPERATORU**. Tālr. 29275977.

PALĪGS dārza darbos. Tālr. 27145433, Arvīds Tīrums.

SIA **Apdars** (41203050077), paplašinoties darba apjomam, aicina darbā **ŠOFERI** ar C un E kategoriju. Ir divas vakances. Tālr. 25902900.

SIA **Apdars** (41203050077) – **KRĀVĒJS** noliktavā. Tālr. 25902900.

SIA **Rezerve** (46103005335) – **AUTOMEHĀNIĶIS** un **DIAGNOSTIĶIS** ar pieredzi. Tālr. 29237448.

MEKLĒ DARBU

PĻAUJAM zāli. Tālr. 29535115.

INTERESANTI

Kāpēc palaikam nedarīt neko?

Hipermodernajā sabiedrībā nekā nedarīšana tiek pielīdzināta slinkumam, ambīciju trūkumam vai garlaikotībai, taču daudzi pētījumi, arī garīgās un filozofiskās sistēmas, piemēram, budisms, liecina: atteikšanās no ikdienas bažām, vienkārša laika pavadīšana un domu apsveršana ir būtiska veselībai un izaugsmei. Tāpat nav pareizi neko nedarīšanu saukt par neproduktivitāti. Psihologiskie pētījumi liecina, ka radošumam tā tieši vajadzīga – šķietamā bezdarbība var patiešām radīt jaunas idejas un izgudrojumus. Kā stāsta leģendas, Īzaks Ņūtons gravitācijas likumu aptvēris, sēžot zem ābeles, savukārt Alberts Einšteins birojā vairākas stundas raudzījies kosmosā. Cilvēka labklājībai nedarīt neko ir tikpat svarīgi kā darīt kaut ko. Galvenais ir līdzsvars starp abiem.

JOKI

Visi cilvēki ir iedalāmi divās kategorijās: ir tādi, kuriem ir humora izjūta, un tādi, kuri domā, ka pieder pirmajai kategorijai.

- Ja nav noslēpums, kāds ir jūsu finansiālais stāvoklis?
- Seši miljardi.
- Dolāru?
- Nē, tā ir mana vieta bagātāko cilvēku sarakstā.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 8. JŪNIJĀ

Dienas garums – 17 st. 40 min.
Saulē lec 4.33, riet 22.13. ☾

Naktī +12°...+17°

Z
R → A ☁
D
2-3 m/s

Dienā +18°...+22°

Z
R → A ☀
D
4-5 m/s

RĪT, 9. JŪNIJĀ

Dienas garums – 17 st. 42 min.
Saulē lec 4.32, riet 22.14. ☾

Naktī +16°...+19°

Z
R → A ☁
D
5-6 m/s

Dienā +19°...+23°

Z
R → A ☀
D
3-5 m/s

PARĪT, 10. JŪNIJĀ

Dienas garums – 17 st. 44 min.
Saulē lec 4.31, riet 22.15. ☾

Naktī +12°...+17°

Z
R ← A ☾
D
1-2 m/s

Dienā +20°...+24°

Z
R → A ☀
D
2 m/s

Kuldīgas novada pašvaldība (90000035590) izsludina atkārtotu konkursu uz vakanto **SIA Kuldīgas slimnīca valdes locekļa amatu** uz noteiktu laiku.

Prasības:

- akadēmiskā augstākā vai otrā līmeņa profesionālā augstākā izglītība ekonomikā vai vadībiznībās,
- vismaz trīs gadu pieredze vadošā amatā, kas nodrošina kompetences un zināšanas, kuras nepieciešamas, lai profesionāli pildītu valdes locekļa uzdevumus konkrētajā amatā,
- valsts valodas zināšanas normatīvajos aktos valsts valodas lietošanas jomā noteiktajā apjomā,
- angļu valodas zināšanas tādā apjomā, kas ļauj lasīt un saprast drukātu tekstu, sagatavot rakstisku tekstu, uzturēt dialogu, orientējoties profesionālajā terminoloģijā,
- nevainojama reputācija,
- persona neatbilst Publiskas personas kapitāla daļu un kapitālsabiedrību pārvaldības likuma 37. panta otrajā daļā norādītajiem aizliegumiem.

Pretendentiem jāiesniedz šādi dokumenti:

- motivēta pieteikuma vēstule,
- dzīves apraksts (CV), norādot kontaktāruņa numuru,
- augstāko izglītību apliecinošu dokumentu kopijas vienā eksemplārā,
- valsts valodas (ja izglītība nav iegūta valsts valodā) un svešvalodu zināšanu apliecinoša/-u dokumenta/-u kopija/-as,
- pretendenta redzējums (ne vairāk kā divas A4 formāta lapas) par SIA *Kuldīgas slimnīca* darbību 2019.–2022. gadam,
- pretendentam ir tiesības iesniegt arī citus dokumentus, kurus viņš uzskata par svarīgiem.

Līdz 2018. gada 19. jūnija 15.00 notiek pretendentu dokumentu pieņemšana:

Kuldīgas novada pašvaldībā, Baznīcas ielā 1, Kuldīgā, LV-3301 vai elektroniski (ar drošu elektronisko parakstu) e-pastā: dome@kuldiga.lv.

Ja pieteikums tiks nosūtīts pa pastu, par derīgu tiks uzskatīts tas, uz kura aploksnēs būs 2018. gada 19. jūnija pasta zīmogs. Pretendenti iesniedz dokumentus slēgtā aploksnē (ja attiecināms) ar norādi: SIA „Kuldīgas slimnīca” valdes locekļa amata konkursam.

KUREKSS

PĒRK

- cirsmas
- mežu īpašumā
- skujuoku zāgbalkus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKSAS ZĀGBALKU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventpils, Kuldīgas un Dundagas novados

- Cirsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
- zāgbalki: tālr. 29141474;
- transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033

www.kurekss.lv

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam 26381988

Pieņems Kuldīgā 12., 19. jūnijā.

Sertifikāta Nr. 67

SIA **LATEIRA**

pērk CIRSMAS, MEŽA ĪPAŠUMUS.

- Palīdz noformēt dokumentus,
- veic cirsmu iestigošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Tālr. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

Saldus kokzāģētavā iepērk egles un priedes zāgbalkus

- Garums: 3,7 m, 4,3 m, 4,9 m, 5,5 m, 6,1 m
- Diametrs: 10 – 50 cm

Piegādes vieta: Kuldīgas iela 86a, Saldus

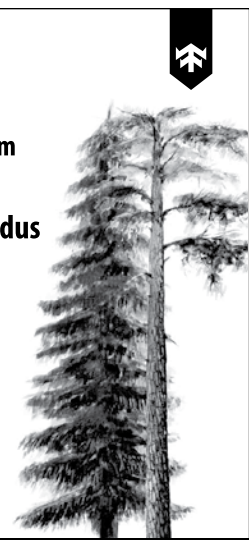
Pērkam visā Latvijas teritorijā cirsmas, īpašumus un kokmateriālus mežā pie ceļa:

- egles un priedes zāgbalkus,
- bērza finierklucus,
- skuju koku, bērza, apses papīrmalku,
- apses un melnalkšņa zāgbalkus,
- lapkoku taru, malku.

Nodrošinām: transportu, korektu uzmērīšanu, ātru samaksu.

☎ 26351777, 26341777

LOGI UN DURVIS Līgo atlaides logiem līdz 43%.

• ŽALŪZIJAS
• GARĀŽU VĀRTI
• METĀLA DURVIS
• PRETINSEKTU SIETI
• PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
 Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

Pretpils IZGATAVO KOKA LOGUS UN DURVIS ar stikla paketēm

Koka logi nodrošina:

- vislabāko siltumizolāciju
- dabisku vidi un mikroklimatu telpā
- viegli kopjami
- ilgi kalpo
- plaša krāsu toņu izvēle

29142848

ParedzētaciešākasadarbībastarpValstsunpašvaldībupoliciju,lietojot vienotunotikumureģistrēšanās sistēmu. Tādūlikumprojektuatbalstījis Ministru kabinets.

Redakcijā uz sarunu par sadarbību aicināsim Valsts policijas un Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novada pašvaldības policijas pārstāvjus

? Ja jums ir jautājumi, līdz 10. jūnijam rakstiet e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv vai zvaniet: 63350567!